

عنوان مقاله:

رویکرد پدیدارشناسانه به دریافت مخاطب در نمایش عروسکی

محل انتشار:

مجله هنرهای زیبا: هنرهای نمایشی و موسیقی، دوره 22، شماره 2 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 8

نویسندگان:

محمدباقر قهرمانی - دانشیار دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

پوپک عظیم پورتبریزی - عضو هیئت علمی دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا، تهران، ایران

سمیه میرزاحسینی - کارشناس ارشد نمایش عروسکی، دانشکده هنرهای نمایشی و موسیقی، پردیس هنرهای زیبا، دانشگاه تهران، تهران، ایران

خلاصه مقاله:

تماشاگر همواره برای فهم و دریافت اثر باید موفق به برقرارکردن ارتباط با آن شود تا اثر را حرکات یا الفاظی تهی و خالی از معنا نپندارد. در این فرایند، تماشاگر آگاهانه یا ناآگاهانه مراحل را در ذهن خویش میگذراند. در این میان، فلسفه پدیدارشناسی با مرکز توجه قراردادن ذهن آدمی و نقش آن در دریافت پدیدهها حائز اهمیت است. مقصود از این جستار بررسی روند درک و دریافت مخاطب در «نمایش عروسکی» است، اما این مسیر در مقایسه با «تئاتر بازیگر» انجام خواهد شد. در این راه، با بهرهگیری از روش ادموند هوسرل در تقلیل پدیدهها و عزلکردن پیشداوریهای ممکن درباره پدیدارها برای رسیدن به عمق آنها سرانجام، عروسک از یک شیء بیجان تا مرتبه بازیگر و سپس باور شخصیتش پیش میرود. این اتفاق تاثیر مستقیم بر درک و دریافت مخاطب دارد و ذهن او را به پرکردن خلاءهایی وادار میکند که بسیار بیش از خلاءهایی است که او هنگام تماشای «تئاتر بازیگر» با آن روبهروست، زیرا عروسک، بهمزله پدیداری تئاتری، مسیری طولانیتر از بازیگر را طی میکند تا به دریافت مخاطب برسد. در این پژوهش به روش توصیفی-تحلیلی و مبتنی بر منابع کتابخانهای به شرح دلایل آن پرداخته شده است.

کلمات کلیدی:

پدیدارشناسی، تئاتر، درک، دریافت، مخاطب، نمایش عروسکی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1775040>

